

INNHOLD

Forord 2
 Årsrapport 1998 3
 A-voltransprogram 6
 Ansvar 7
 Misjonærene 8
 Samarbeid 10
 Misjonærer ute 11
 Misjonærer ute 13
 Misjonærer ute 13
 Marta og Erling Andreassen 13
 Tor 14
 Misjonærer ute 17
 Misjonærer ute 17

Rapport

Latin-Amerika

Lillehammer 9. - 11. april 1999

Misjonærer ute 25
 Merika og Kari Ranta 25
 Misjonærer ute 29
 Misjonærer ute 35
 Hanne Miriam og Tor Inge 35
 Paraguay 35
 Misjonærer ute 35
 Gunvor og Ingvald 36
 Sheila og Olav Skreting 37
 Eiger Johanne og Inge Bjørn 39
 Gunn og Lars M. Forland 41
 Misjonærer ute 43
 Misjonærer ute 43
 Gro og John Agersten 43
 Liv Hauge 51
 Eva og Rudolf Wilhelm 53
 Felleskassen 54

ÅRSRAPPORT 1998

I 1998 har de norske pinsemenigheter hatt misjonærer i Argentina, Paraguay, Bolivia, Peru, Chile, Brasil, Mexico, Nicaragua og Honduras. I alt har ca. 50 misjonærer vært i aktiv tjeneste i hele eller deler av dette året. Våre menigheter har vært med på å formidle det glade budskapet i hele 9 land i Sør- og Mellom-Amerika. Nye misjonfelter er etablert, mennesker har blitt frelst og døpt, sosial hjelp er blitt formidlet og de nasjonale tar mer og mer ansvar for virksomheten i sitt eget land. DET ER MYE Å TAKKE GUD FOR!

Utenom det vanlige underholdet har det ikke vært ekstraordinære midler til fordeling dette året.

Feltutvalget har hatt 6 samlinger dette året hvorav en strekte seg over 2 dager. Måldokumentet for PYM har i noen grad styrt innsatsen til FU. I dette dokumentet ble Paraguay pekt ut som det landet en skulle forsøke å gjøre noe spesielt for i 1998.

I FU bestemte vi oss derfor for å utføre en spørreundersøkelse blant de nasjonale menighetene og misjonærene i Paraguay. Hovedbehovene for den nære framtid skulle kartlegges. Det var viktig at de nasjonale fikk svare på sine behov uavhengig av misjonærenes meninger.

Hovedkonklusjonen ble: Stort behov for økonomisk støtte og fremdeles et betydelig behov for nye misjonærer til feltet. Undersøkelsen viser at det trengs ca. 10 misjonærer eller misjonærpar rundt omkring i landet. Hele 7 av feltene de nasjonale pekte ut ble beskrevet som nye felt. Det er behov for alle aldersgrupper, men undersøkelsen gav tydelige signaler om et behov for bibellærere og personer med erfaring fra menighetsarbeid. La oss be fortsatt om at Herren driver arbeidere ut til sin høst.

Barnehjemmet i Ypacari sliter fortsatt med store økonomiske problemer. Også i år fikk hjemmet stor støtte fra den årlige innsamlingen i Ypacari. Det kom inn i overkant av 100 000 kr hvor også norske misjonsvenner aktivt var med på innsamlingen over Internett.

Felleskonferansen i Halden var en fin opplevelse med mange inspirerende samlinger. Latin-Amerika hadde sin egen minikonferanse som var relativt godt besøkt.

Innsamling av informasjon om feltene har FU brukt en del tid på. PYM jobber med en informasjonsfolder og fornying av misjonsutstillingen. Vi må være flinke til å gi informasjon om feltene våre. Det skal inspirere mange til å følge Herrens befaling.

PYMs Barnefond har byttet navn til PYMs Barnehjelpen. Gjennom feltutvalgene har de forsøkt å skaffe seg en oppdatert oversikt over behov og hva pengene brukes til i de forskjellige prosjekter.

Det har vært vanskelig å skaffe egenandelen til "Grunnskolebygget i Rurrenabaque". Det har vært viktig for FU å finne en løsning på dette og derfor ble en stor del av en arv øremerket for Latin-Amerika benyttet til dette. Som en positiv reaksjon førte dette til at de nasjonale også maktet å stille et betydelig beløp til egenandelen.

Skolestyret har overtatt driften og det økonomiske ansvaret for både skolen og internatet i Paraguay. Dette er en konsekvens av at "Skole og internatkostnader" har kommet på plass når

det gjelder misjonærsatsene. Det er viktig at det er de samme som jobber både med skolen og internatet da disse henger så nøye sammen.

Feltutvalget hadde en weekend i Betesda Heddal den 4. og 5. september 1998 hvor ektefellene ble invitert med og aktuelle misjonskandidater deltok. På disse dagene fikk vi se en privat misjonsfilm fra Paraguay, gjennomgang av resultatene fra spørreundersøkelsen som ble gjennomført i Paraguay og informasjon fra misjonsfeltet i Bolivia av Roger Samuelson som nettopp var kommet hjem fra landet som misjonær i tillegg til et vanlig FU-møte på lørdag. På denne samlingen ble også følgende misjonskandidater presentert:

- Liv og Rune Byberg (Paraguay) sendes ut av Evangeliehuset Egersund
- Doris og Eduardo Mondaca (Chile) sendes ut av Filadelfia Kristiansand
- Helge Flatøy (Paraguay) sendes ut av Filadelfia Kristiansand (kunne ikke være med oss denne weekenden)

På høsten og slutten av året ble vi rystet av en ufattelig katastrofe i Mellom-Amerika. Våre misjonærer Sandli i Nicaragua og Fumero i Honduras har gjort en beundringsverdig innsats for sine land. PYM sammen med FU satte i gang en spontan innsamlingsaksjon gjennom KS for å møte nøden i de aktuelle landene og det kom inn ca. 600 000 kr. bare på kort tid. Noe av disse midlene er alt brukt for å sende ut mat, mens andre deler av disse pengene blir brukt til gjennoppbygging av landet på sikt. Vi er svært taknemlige for det store hjerte pinsevennene viser for folk i nød.

I tillegg til dette vil jeg nevne den ufattelige triste meldingen vi fikk om ulykken som førte til bortgangen av sønnen til Steger. Dette kom midt opp i en alvorlig sykdom til Lars Førland. Vi husker hele denne familien i våre bønner.

Feltutvalget i 1998 har bestått av:

Saron Grorud	Svenn O Larsen
Filadelfia Sarpsborg	Astrid Johannssen (sluttet april 1998)
Betania Tønsberg	Doris Strømsnes og siden Jan Smidsrød
Lillehammer pm	Knut Stuksrud
Salem Oslo	Morgan Wåle
Filadelfia Kristiansand	Irene Stenberg
Filadelfia Eydehavn	Per E Andersen
Salen Halden	Tore Lie og siden Roger Samuelson
Betesda Heddal	Jørgen Cloumann

Felleskasserer er Anders Aasland fra Betel, Vestfossen. Fra administrasjonen i PYM har konst. generalsekretær Helge Bjørklund møtt. Begge har vært til god hjelp og stor støtte for feltutvalget.

I et så stort arbeid med ufullkomne og brennende mennesker vil det også kunne oppstå problemer. Det opplever også vi på vårt felt. Be mye for misjonærene, misjonsarbeiderne og de nasjonale lederne våre. Vi har en som går omkring som en brølende løve og vil ødelegge. Men det er en som har seiret og han er den sterkeste. Be også for feltutvalget at de får visdom og har Guds kjærlighet i sine avgjørelser.

Undertegnede vil takke alle misjonærene og misjonsarbeiderne som har tjent Herren ute på feltet i det året vi har lagt bak oss. Samtidig husker vi på de av misjonærene som er hjemme for å hvile - det er dere alle vel unt og Gud velsigne dere all. Takken går også til alle menigheter som trofast har stått bak sine misjonærer, til PYM som legger til rette, deltar på FU-møtene og er rådgivere i mange vanskelige saker. Til sist takker jeg alle utvalgets representanter for en god jobb og et godt samarbeid.

Når jeg skriver disse linjer kan jeg ikke unngå å tenke på de misjonærene som på grunn av alder eller sykdom har måttet reise hjem eller er fremdeles ute. Det arbeidet den enkelte har gjort står det stor respekt av og det er én som ikke glemmer den tjenesten dere har utført for Herren. Takk for den helhjertede innsatsen dere har lagt ned i Latin-Amerika på forskjellige steder - Gud velsigne dere alle!

Jørgen Cloumann
feltsekretær

			Menighetens ansvar
		Taler:	Oddvar Johansen
	10/04	09:00	Bibel og bønn Willy Berntzås
		10:00	Valg av ordstyrere og referant
		10:10	Innledning til samtale
			Innleder: Ingrid Stutsrud
		10:30	Pause
		11:00	Samtale
		12:15	Årsmøte
		13:00	Middag og sightseeing
		16:00	Innledning til samtale
			Innleder: Lars Morgan Perland
		17:30	Pause med mat
		19:30	Misjonsmøte
			Møteleder: En fra FU
			Innleder: Møteleders ansvar
			Musikk: Menighetens ansvar
			Appell: Benjamin Jensen
		22:00	Ungdomssamling
			Hedmarktoppen
Søndag	11/04	11:00	Formiddagsmøte
			Møteleder: Willy Berntzås
			Innleder: Møteleders ansvar
			Musikk: Menighetens ansvar
			Taler: Liv Haddal Dyb
			Nattverd i formiddagsmøtet

MISJONÆRENE

MENIGHET	LAND	MISJONÆR	ADRESSE
Salen, Halden	Honduras	Lisbeth og Mario Fumero	Apartado 20, Tegucigalpa D.C., HONDURAS C.A.
	Paraguay	Kitty og Knut Asplund (hjem mai 98)	Casilla 1890, Asuncion, PARAGUAY
Salemkirken, Oslo	Peru	Gro og John Agersten	Apartado 623, Serpost, Piura, PERU
	Paraguay	Lars Førland	Casilla 2612, Asuncion, PARAGUAY
	Paraguay	Lourdes og Lars Morgan Førland (hjem i 98)	Casilla 2612, Asuncion, PARAGUAY
	Chile	Else og Claudio Navarro	Casilla 170, Villa Alemana, CHILE
Betania, Larvik	Brasil	Elisabeth og David Axell	Horfanato "Esperanza da Gloria" Caxia Postal 06 Porto Xavier CEP 98995, BRASIL
Filadelfia, Kristiansand	Peru	Liv Haug	Apartado 12, La Merced, Chanchamayo, PERU
	Nicaragua	Tor Inge Andersen (hjem juli 98)	Apartado 44, Jinotepe Carax, NICARAGUA
	Chile	Doris og Eduardo Mondaca (ut høsten 98)	?
Tabernaklet, Bergen	Paraguay	Inger Johanne og Inge Bjørnevoll	Casilla de Correo 23, 3300 Cnel. Oviedo, PARAGUAY
	Paraguay	Tom Georg Bu Lærer ved norskeskolen	
Filadelfia, Sarpsborg	Paraguay	Norma og Levi Iversen	C.C. 1559, Asuncion, PARAGUAY
Filadelfia, Vestmarka	Brasil	Ruth Johansson	C.P. 500, 64 000 Teresina Pl, BRASIL
Filadelfia, Vennesla	Paraguay	Luisa og Kjell Kvarstein	Casilla 2832, Asuncion, PARAGUAY
Lista PM, Vanse	Brasil/ Paraguay	Nilda og Arild Pettersen	Caixa Postal 4, Ponta Pora MS, CEP 79900 000, BRASIL
Salem, Skudeneshavn	Brasil/ Paraguay	Kjellaug Palma Sjølund	C.P. 784 Foz do Iguazu Parana, CEP 85890, BRASIL
Betesda, Heddal	Paraguay	Sheila og Olav Skretting	Casilla 2005, Asuncion, PARAGUAY
Salem, Lørenskog	Paraguay	Hanne Førland Steger	Casilla 1559, Asuncion, PARAGUAY
	Paraguay	Jorunn Førland	Se Salemkirken Oslo

MENIGHET	LAND	MISJONÆR	ADRESSE
	Paraguay	Aina og Oscar Delgado	Casilla 2612, Asuncion, PARAGUAY
Klippen, Jørpeland	Bolivia	Ingrid og Reidar Vatne	Casilla 3360, Cochabamba, BOLIVIA
Filadelfia, Alta	Peru	Eva og Rudolf Willhelm	Apartado 52 I.L.V., Pucallpa, PERU
Klippen, Sandnes	Paraguay	Gunvor og Ingvald Skretting	Casilla 2005, Asuncion, PARAGUAY
Filadelfia Oslo	Mexico	Marika og Kari Ranta	P.O.Box 8987 Catalina Tucson, Arizona 85738-0987 USA
Saron, Grorud	Nicaragua	Britt og Birger Sandli	Nicabox 181 P.O.Box 025640 Miami Fla. 33102-5640 USA
Tabernaklet, Haugesund	Nicaragua	Hanne Miriam Andersen (hjem juli 98)	Se Filadelfia, Kristiansand
Salem, Ullerøy	Bolivia	Eva Adolfsen	Casilla 12020, La Paz, BOLIVIA
Misjonsforbundet	Paraguay	Hilde og Ole Kristian Gundersen Lærer ved norskeskolen	
Svenske menighet	Bolivia	Solveig og Roger Samuelsen (hjem aug 98)	Colegio Buenas Nuevas, Casilla 3840, Santa Cruz, BOLIVIA
	Argentina	Evelyn Draganchuck (ut aug 98)	Casilla de Correo no 31, 4560 Tartagal, Salta, ARGENTINA
	Bolivia	Vegar Tørre (ut sep 98)	Casilla 5024 Cochabamba Bolivia
		Kathleen og Thorkel Pedersen	Rose Avenue 8 Maklya Gardens 8 TRINIDAD

B
R
A
S
I
L

Hovedstad:	Brasilia	
Areal:	8 512 963 km ²	
Befolkning:	164,5 mill	
Aldersfordeling:	0 - 14 år	30 %
	15 - 64 år	65 %
	over 65 år	5 %
Språk:	Spansk, Engelsk, Italiensk, Tysk	
Religion:	Romersk katolsk 70 %	

Jes 40:29-31

Han gir den trette kraft, og den som ingen krefter har, gir han stor styrke. Gutter blir trette og utmattet, og unge menn snubler. Men de som venter på Herren, får ny kraft. De løfter vingene som ørner. De løper og blir ikke utmattet, de går og blir ikke trette.

BRASIL

Hovedstad:	Brasilia	
Areal:	8 512 965 km ²	
Befolkning:	164,5 mill	
Aldersfordeling:	0 - 14 år	30 %
	15 - 64 år	65 %
	over 65 år	5 %
Språk:	Spansk, Engelsk, Italiensk, Tysk	
Religion:	Romersk katolsk:	70 %
	Protestanter:	%
	Andre:	%

Misjonærer ute:

- Elisabeth og David Axell
- Ruth Johansson

Elisabeth og David Axell

Lar Esperanca Da Gloria

Utfordrende år

Dette er 4. året vi er ledere for barnehjemmet "Håpets Hjem" i Porto Xavier, Brasil, og vi er takknemlige for å kunne stå i et slikt meningsfullt arbeid. Det har vært meget spennende, utfordrende og lærerike år, men også strevsomme. Vi hadde begge bakgrunn som misjonærbarn i Sør-Amerika, språk og kulturkunnskap som har vært til stor nyttemen det var en ny situasjon å være foreldre for en stor flokk unger fra 2 til 18 år med vanskelig fortid. Mange ganger har vi tenkt at om vi hadde visst alt vi måtte gå igjennom da vi pakket for å reise til Brasil høsten 95, ville vi nok aldri våget å gå inn i denne oppgaven. Det er godt at Gud ikke lar oss mennesker se alt hva som ligger foran. Han lar oss ikke gå inn i oppgaver som er over våre evner og han lover å være sammen med oss i alt vi møter og gi oss den styrke vi trenger.

En forlenget arm

En viktig funksjon vi som misjonsarbeidere har er å være en forlenget arm for faddere som har samme ønske som oss; å hjelpe fattige, foreldreløse, mishandlede og vanskjøtte barn. Fadderskapet er personlig, som betyr at hver fadder har et bestemt barn som de hjelper og får jevnlig informasjon om og bilder av. Takket være trofaste faddere som månedlig gir sitt bidrag tar vi i dag vare på 26 barn på barnehjemmet og deler ut matpakker hver måned til 105 barn i slummen. Vi arbeider mye for å motivere foreldre og barn til å studere, for det er svært vanlig at barna slutter på skolen før de har fullført grunnskolen. Skolen er gratis, men det som koster for en fattig familie er å kjøpe skolemateriell og skoleklær, som vi hjelper dem med. Enkelte fadderbarn har også mottatt melkekuer, møblement, og til og med tre hus fra engasjerte faddere.

Foreldreløse og vanskjøtte barn

Figur 2 Elisabeth og David Axell med barna

Barnehjemmet ligger i byen Porto Xavier ved floden Uruguay, som skiller Brasil fra Argentina. Barnehjemmet er for barn som er foreldreløse eller vokser opp under forhold med grov vanskjøttelse, og disse barn blir fastboende inntil 18-20 års alderen. Vi har også mange barn som kommer for en kortere periode, mens barnevernet vurderer hjemmesituasjonen. Vi har hatt 12 barn i året som gikk på korttidsopphold, og bakgrunnen til flere var at enslige mødre forlot barna hjemme mens dem prostituerte seg. Andre tilfeller var mishandling, og barna kom med stygge arr og blåmerker. Vi har også hatt tilfeller av barn som er blitt voldtatt, og de barna er det vanskeligst å ta i mot. Det gjør så vondt å se disse uskyldige barna lide for voksenes ondskap. Enkelte av disse barn vender tilbake til foreldrene, mens andre til familiemedlemmer som ønsker å ta vare på dem. I de tilfeller hvor barnet ikke har et trygt sted å vende tilbake til, ber barnevernet om de kan bli fastboende hos oss. For 2 uker siden kom lille Monica på 4 år. Hennes mor har sykdommen manisk-depresiv og lar seg ikke behandle, hun misbruker alkohol og narkotika og lever som prostituert. Monica forteller at moren gikk ut for å "konsultere menn", og forlot henne alene om natten inntil hun kom hjem med sine

kunder. Barnevernet var meget bekymret for at en slik oppvekst vil skade hennes mentale helse og for at hun kunne bli misbrukt av morens omgangskrets.

Mødrene får mulighet til å jobbe

I 96-98 har en barnehage for barn fra slumkvartalene fungert i en av bygningene på barnehjemmet.

I år er behovet for førskole stor i kommunen da de lokale skolene ikke klarer å dekke behovet, så vi åpnet isteden en førskole og har 85 barn innskrevet. Barnene starter som 4 åringer og går to år på førskolen før de kan starte i 1. klasse.

Målet er å gi mødrene mulighet til å arbeide, gi barnene et sunt kosthold, stimulering iform av lek og undervisning, samt legehjelp ved behov. Dette tilbudet er mulig gjennom et samarbeid med kommunen, som betaler lønningene, leverer matvarer og kjøper inn nødvendig utstyr.

Evangelisering blant barn og ungdommer

Sammen med "Ungdom i oppdrag" (Brasil) hadde vi evangeliseringshelg blant barn fra slummen, og interessen var stor da evangeliet ble presentert av utkledd ungdommer som klovner og dukketeater. Hvert år har vi besøk av Alterna fra Mariager (Danmark), som tilbringer 2 uker hos oss hvor de hjelper til i praktisk arbeid og evangelisering. Med deres enkle vitnesbyrd, drama og koreografi deltar de på møter og på skolene. Barn og ungdommer viser stor interesse for slik utradisjonell evangelisering (i denne delen av Brasil).

Fattige - men likevel rike

Familien Nunes levde i den verste fattigdom i et knøtt lite skur, hvor vinden blåste mellom trestokkene og regnet strømmet inn. Barna var alltid skitne og det lille skuret ustelt. Familien hadde ingen fast inntekt, men tjente til livsopphold ved enkelte små jobber, tigging og stjeling. Deres sønn og svigersønn har de siste 4 år sittet i fengsel for tyveri. Da vi besøkte familien denne måneden ved matutdelingen, oppdaget vi at det hadde skjedd en forandring for de strålte av glede og hjemmet var forandret; de hadde bygd et større hus med uteplass, barnas klær var rene, gårdsplassen var feiet og der avfallet tidligere lå var det plantet nydelig blomster. Denne familien som hadde vært blant de mest miserable, hadde funnet den største rikdom på jorden og tatt i mot Jesus i sitt liv. Da vi kjørte hjem på den humpete veien følte vi en ufattelig glede over den forandring Gud hadde gjort i deres liv.

Elisabeth og David Axell
Caixa Postal 06, Porto Xavier RS,
Cep. 98995,
BRASIL

Utsendt fra pinnsemenigheten Betania, Larvik
Kontaktperson for fadderskapet er Rudolf Larsen

P

a

r

a

g

u

a

y

Jos 1:5-7

Ingen skal kunne stå seg mot deg alle ditt livs dager. Likesom jeg var med Moses, vil jeg være med deg. Jeg vil ikke slippe deg og ikke forlate deg. Vær frimodig og sterk! For du skal skifte ut til arv blant dette folket det land som jeg med ed lovte deres fedre å gi dem. Vær du bare riktig frimodig og sterk, så du legger vinn på å gjøre etter hele den loven som Moses, min tjener, lærte deg! Vik ikke av fra den, verken til høyre eller til venstre, så du kan gå klokt fram i alt det du tar deg fore.

PARAGUAY

Hovedstad:	Asuncion	
Areal:	406 750 km ²	
Befolkning:	5,7 mill	
Aldersfordeling:	0 - 14 år	40 %
	15 - 64 år	56 %
	over 65 år	4 %
Språk:	Spansk, Guarani	
Religion:	Romersk katolsk:	90 %
	Menonitter og andre protestanter:	

Misjonærer ute:

- Kitty og Knut Asplund (kom hjem mai 98)
- Inger Johanne og Inge Bjørnevoll
- Aina og Oscar Delgado
- Jorunn og Lars Førland
- Luisa og Kjell Kvarstein
- Nilda og Arild Pettersen
- Kjellaug Palma Sjølund
- Sheila og Olav Skretting
- Gunvor og Ingvald Skretting
- Hanne Førland Steger

Gunvor og Ingvald Skretting

PASO CADENA - PARAGUAY.

Året som ligger bak har vært et spesielt år på mange måter, og det er ikke like lett å konkretisere alt i en rapport, men her er litt av det som har skjedd i og utfra Paso Cadena.

Paso Cadena: En av de store høydepunktene vi hadde var 40 års jubileumet for starten av arbeidet. Det var med takk til Gud at vi kunne minnes de tre søstrene som banet veien inn hit. Gledelig var det at Gunvor og Josef Iversen kunne være med oss under denne festen, Gunvor var jo en av de tre som startet arbeidet her, og de brakte menigheten mye godt fra Guds Ord.

Menighetsarbeidet og planleggingen av dette er det indianerene selv som tar hånd om, og dette klarer de på en fin måte. Vår oppgave er å støtte opp om virksomheten, og hjelpe til i undervisningen. En fin gruppe av medarbeidere har vokst frem, og det lover godt for fremtiden. Det satses nå utadrettet mot flere andre indianerkolonier, og det er stor åpenhet for evangeliet.

Romero Cue er en slik koloni, og hvor det er bygget en enkel bygning som skal tjene som skole og møtelokale. En av lederene fra Paso skal ta hånd om virksomheten her.

Menigheten i Paso gikk sammen med menigheten i Curuguaty om å søke om sin egen registrering, og har fått denne. Arbeidet blant indianerene er nå registrert under Iglesia Evangelika Filadelfia Indigena, og de har et nært samarbeid med de andre Filadelfiamenighetene her i Paraguay.

Det sosiale arbeidet har i alle år gått hånd i hånd med det evangeliske, og har ofte vært en døråpner, og vi har sett mange frukter av dette. Vi har i de senere år ved hjelp av bistandsmidler fra NORAD fått være med å gi indianerbefolkningen et bedre grunnlag til å møte fremtiden. I to andre kolonier er to skoler bygget som dekker behovet i disse koloniene. Begge disse skolene har lærere som kommer fra Paso Cadena. I tillegg har en ungdom tatt lærerskoleeksamen og er nå ansatt som lærer ved skolen i Paso Cadena, som nå har fått godkjenning som ungdomsskole, og målet videre er å kunne utvikle den til en komplett videregående skole.

En indianer har også tatt hjelpepleierskolen og er nå ansvarlig for klinikken.

Det aller meste av eiendommene som misjonen har hatt er nå overført til indianerene. Det området som inneholder kirken, skolen og klinikken er overført til menigheten, det resterende er overgitt til indianerkolonien. Misjonen sitter igjen med et lite område rundt misjonsboligen.

Itakyry er en by 20 km fra Paso Cadena. Her ble det mot slutten av året startet opp virksomhet, og flere er allerede vunnet for Gud. Stadig nye kommer til møtene, og søndagsskolen har allerede et fast fremmøte på over 60 barn! En takk til Klippen Sandnes som har delt vår visjon om å starte opp dette arbeidet, og påtatt seg de økonomiske utgiftene til lokale, evangelistbolig og til evangelistlønn. I tillegg til dette støtter de også virksomheten med et månedlig beløp til kampanjer og litteratur. Søndagsskole arbeidet får støtte av søndagsskolen i Klippen, og er av stor betydning.

Fremtiden byr på store utfordringer. Blant indianerene høres stadig, kom og hjelp oss! Vi planlegger nå flere fremstøt mot kolonier som ikke har evangeliet, og her vil det evangeliske fortsatt gå hånd i hånd med det sosiale, der bygging av skoler vil stå sentralt.

Behovene er store. Kun 10% av indianerkoloniene i Paraguay har evangelisk forkynnelse! Dette er vår utfordring, lukker vi øynene for denne utfordringen, eller følger vi bibelens oppfordring om å løfte øynene for å registrere de hvite høstmarkene, og å ta ansvar for disse.

Utfordringen er, å være villig til å gå til indianerene, selv om det bringer ekstra slit, svette og tårer, men det gir mye tilbake..... La oss be Herren drive arbeidere ut til sin høst!

Menighetenes utfordring må være å ta vare på, eller få tilbake misjonsgløden, der ikke budsjetter og kalkyler er det avgjørende, men der en har tro på Høstens Herre, og der denne tro viser seg i handling, og der misjonsbefalingen blir tatt på alvor.

Deres i tjenesten

Gunvor og Ingvald Skretting

Sheila og Olav Skretting

VILLA YGATIMI-OMRÅDET

Ifra landsbyen Villa Ygatimi, fungerer menigheten kjempefint. Det er flott å se hvordan den enkelte viser ansvar for menigheten sin.

I slutten av august mnd. hadde vi et rikt besøk av pastor Ramon Estigarribia. Han hadde med seg en del filmer som berørte noen viktige emner, samt noen kjempeflotte tegnefilmer for barn. Og gjetten om de slo an, ... ja, både for barn og voksne! Så selv om det var kaldt, så var frammøte bra, og der kom en del ufrelste, spesielt mye unge folk kom. Og vi takker Gud for dem, for det er jo de som ennå ikke har kommet til troen vi vil nå, ... ikke sant!

Søndag formiddagsmøte hadde vi en velsignet fin høytidsstund hvor broder Ramon var med å satte inn 2 nye eldstebrødre.

Villa Ygatimi, har nå endelig fått sin egen radiostasjon noe de fleste der er ordentlig kry av.

Ja, og det skal de være! Men, vet dere, ... vi er enda litt «kryere» vi, for vår kjære broder Carlos Genes, står ansvarlig for kristne radioprogram som blir sendt mand.-fredag, med fast sendetid. Og det er noe som har slått an! Folket i landsbyen legger merke til hvordan han preker Guds Ord til dem på deres eget språk, guarani!

Det er en fryd å gå igjennom landsbyen Villa når «vi» har sendetid. Det strømmer glede i mitt hjerte over å høre at hvert hus en passerer har radioen på! Å, må det bli til sjelers frelse! Ja, takk og lov at Guds Ord det skal aldri vende tomt tilbake.

Ellers gleder vi oss over at menigheten er mer besøkt, noe som igjen gir menigheten et stort ansvar med å følge opp de besøkende. Carlos Genes, har som led. eldste hovedansvaret i menigheten. Han ser besøkstjenesten som en meget viktig oppgave, og her er det mange og enorme behov. Det eneste er at det hviler et veldig stort ansvar på Genes, så vi vil be dere som leser dette om å være med og huske på ham i bønn.

Vi kan riktig nok ikke skrive om den store vekkelsen, men Herren er god. Han er også med i det små, så vi har en flokk på en ca. 30 stk. som møter trofast opp på møtene.

Ingen ble døpt i -98, men det ble bedt til frelse med flere personer.

Bibelskole-elevene:

Så har 2 års rikt studie for Bibelskolen i Asuncion tatt slutt for våre kjære venner, Vuenaventura B. Sales og Salustiano Martinez

Den 8 nov.-98 mottok de sine Diplomer, for endt studie, i Filadelfia Asuncion.

Vi gleder oss stort på deres vegne og takker Gud for hva Han har gjort for dem inntil idag. Begge disse elevene er unge, og trenger mye forbønn.

Kaaguy Porã Poty:

Her har vi evangelisk møte hver søndag og vennene som her er nyfrelste er trofaste og søker mer av Guds Ord. Som allerede nevnt så er det Salustiano Martinez som har ansvaret for det evangeliske virket her. Denne menigheten er en utpost fra Fortuna, i og med at det er en indianermenighet.

Menighets/skole-bygget ble så godt som ferdig i løpet av -98. Det så lenge ut som om det bare skulle bli et aluminiumstak med reisverk i jern. Men Herren er god, så han ordnet det slik at det kom inn nok midler til å fullføre det. Innvielse blir det nok i løpet av februar -99.

I blant Ace-indianerne i Chupa Pou, opplever vi også Herrens godhet. Flere av vennene der gikk dåpens vei, og i det nye kirkebygget deres opplever de at det blir for lite, så et av problemene deres var at når det var så fullt på søndagsmøte, så ble det rett og slett for varmt. De hadde så behov for noen takvifter, og så manglet det noe kabel og noen småting for å gjøre ferdig den elektriske installasjonen.

Det var da en glede for oss å kunne hjelpe dem med dette. Selv om vi ikke direkte arbeider i denne kolonien, så er vi innom ganske ofte og hilser på dem, og prøver å oppmuntre og støtte dem så godt som mulig. De står for det evangeliske arbeidet selv, og har hatt en fin vekst i det

siste. Det er Martin Achipuragi som er den ledende eldste i menigheten, og han er en frukt av arbeidet til New Tribes organisasjonen, her i Paraguay.

Utfordringene for fremtiden er store i dette området. I dette fylket er det 56 indianerkolonier, og det er bare et fåtall av dem som der er evangelisk virke i.

Så har du et kall; ikke drøy for lenge, men kom ut. Indianerne trenger deg!

Beste hilsen; deres venner i Paraguay:

Sheila og Olay,

Cecilie, Ole Andre, Gunn Elizabeth, Ingelin og Marthin Håkon.

Inger Johanne og Inge Bjørnevold

LÆREBOKPROSJEKTET OG MENIGHETSARBEID

Lærebokprosjekt og menighetsarbeid.

Året 1998 vart eit forunderleg år for oss. Det starta som normalt fram til me var på ferie i Noreg på forsommaren. Borna våre hadde gjeve oss ei veker opphald på Selesorginstituttet på Modum som presang til 30 års brullaupsdag. Ei interessant og gjevande veke. Slitasje og problem som me hadde bore på i mange år, kom opp til overflata.

Resultatet vart at etter berre 6 veker i Paraguay etter ferien, reiste me heim att og vart sjukemelde. 16. januar 1999 kom me så tilbake til feltet, etter både helsemessige sjekkar og samtalar med familievernkontor m. fl.

Lærebokprosjektet: I februar 1998 flytte me til Curuguaty for å vera nærare dei

indianerkoloniane me skulle arbeida i dette året. Innsamling av stoff frå Ava-guarani-stammen har gått sin gang heile tida, og frå mars 1999 vert denne delen av prosjektet avslutta. Resten av prosjektida går til kontroll, tilrettelegging og trykking av lærebøkene. Den nordamerikanske misjonæren Bjarne Fostervold og kona gjekk inn i prosjektet på deltid med me var heime. Dermed gjekk innsamlinga sin gang. Me tapte ca. 15 000 dollar (US) av prosjektpengane då banken vår gjekk konkurs. Det gjorde at aktiviteten på produksjonssida vart skore sterkt ned.

Under eit torever ei natt då me var i Noreg, tok det til å brenna i eit

lysrør på verandaen. Brannen gjekk opp i sperra lysrøret hang på. Heldigvis såg ein granne det, og brannen vart sløkt. Bjarne var ikkje heime, og huset var låst. Sidan det er eit trehus, er det eit under at ikkje huset brann opp.

Dei to indianarane som du ser bilete av (Juan Pablo og søstra Cantalicia), vart kjende med misjonsarbeidet vårt i Paso Cadena frå starten av (for 40 år sidan). Han spelte mandolin i menigheten den gongen. I mange år no har ingen av dei gått på møte. Dei gjekk tilbake til si gamle tru slik alle eldre har gjort til no.

Be med oss om at Gud må lata eit under skje så dei og får oppleva ein Frelsar som ikkje berre er for dei unge år, men som er den sterkaste til alle tider og i alle situasjonar. Heile livet.

Litteraturevangelisering: Me fekk pengar frå Litteraturfondet i desember 1997, men om lag halvdelen gjekk tapt då banken me brukte, gjekk konkurs. **Gratistraktatar** har kome jamnt heile året både til oss og til dei fire menighetene me fekk inn på mottakarlista. **1000 kristne teikneseriar for born** vart innkjøpt til "Barnas dag" og delte ut til skular i indianarkoloniane og eit par menigheter der me er inne med hjelp til søndagsskulearbeid. **Bibelbrevskulen** har ikkje fungert som brevskeule då posten ikkje fungerer her me bur no. Men fleire av dei aktive i indianarmenigheten har teke ei rekkje kurs over bøker i NT. Ein del har berre att det om Johannes Openberring og Mosebøkene av dei kursa "La Luz de la Vida", Mixico, har. **Bibelkolportøren** vår har selt Biblar for minst 7-8000 kroner. Dette arbeidet skjer ved at me held kapitalen og kjøper inn, og han får fortienesta Bibelselskapet gjev. No har me ein til som er interessert i å prøva seg på dette.

Hjelp til søndagsskular har og vore ein av aktivitetane me har prioritert. I Curuguaty hadde me 2 kurs for søndagsskulelærarar, og i Villarica eitt. Undervisninga har gått på systematisk studium av Johannesevangeliet (eitt års opplegg). Dei som underviste på leiren i Curuguaty for litt sidan, vart imponerte over kor mykje borna kunne.

Bibelkurs er viktig. Vår plan var ein weekend i månaden i menigheten i Villarica. Men det gjekk i stå då me reiste heim. I 1999 skal dette arbeidet takast opp att, og då som ein desentralisert bibelskeule (Bibelskule "Vision") i samband med Filadelfiamenigheten i Sør-Paraguay. I det svensk-danske arbeidet der har dei laga eit opplegg med ti weekend-samlingar om sentrale bibelske emne, og det vil me fylgja om me kan skaffe økonomi til eit slikt opplegg.

Misjons-strategien me føl er å hjelpa dei som treng og vil ha hjelp, men ikkje på ein slik måte at dei som mottok hjelpa, vert avhengige av ho. Det vert derfor meir eit arbeid "i det stille", - eit arbeid som ikkje viser så mykje att utad. Me ynskjer å oppmuntra og hjelpa dei nasjonale leiarane, enten dei er indianarar eller paraguayarar i arbeidet deira for Gud. For det er dei og menighetene dei byggjer opp som skal verta att når me misjonærer (og pengane me har med oss) er vekke. Berre ved at dei får ta dei sentrale avgjerdene og bera ansvaret, får dei den erfaringa som skal til i eit levedyktig arbeid i framtida.

Ved å vera i eit prosjekt der me har eit "vanleg" arbeid og ei fast løn, brukar me fritida vår i Guds rikets arbeid, på samme måten som dei fleste av våre nasjonale medarbeidarar må gjera.

Inger Johanne og Inge Bjørnevoll

Jorunn og Lars M. FørlandYPACARAI - PARAGUAY

Kjære venner og konferansedeltakere - GUDS FRED!

Dette skal jo være en rapport for året 1998 - og for oss ble dette et år som vi aldri vil glemme.

Som det vel er kjent for flere av dere, så ble vår tjeneste amputert p.g.a. langvarig sykdom, innleggelse på sykehus og cellegiftkur over et halvt år. I samme periode ble jo også vårt minste barnebarn, Lucas, på 18 måneder utsatt for en bilulykke med døden til følge.

Men la oss legge til at under de mest tunge dagene, og de mørkeste tunnelene, har vi fått oppleve at det finnes "skatter skjult i mørket".

Og nettopp det har vært "skatter" som har hjulpet oss gjennom det hele med Jesu fred som den bærende kraft.

P.g.a. ovennevnte, så ble det bare noen få aktive måneder for oss i fjor, men vi fikk da tross alt besøke noen venneflokker og gi ut Guds Ord. Og la det understrekes: Menighetene rundt i landet setter stor pris på besøk!

Vi vil benytte anledningen i denne svært korte rapporten, å få takke dere alle som har husket oss inn for Guds trone, likeså de som har sendt oss sin hilsen. Dette har også hjulpet oss i en prøvsom tid.

VI ØNSKER HERRENS MEKTIGE VÅRVÆR OVER KONFERANSEN.

Deres i tjenesten
Jorunn og Lars M. Førland

